

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Μάιος – Αύγουστος 2022

Μάιος.

Κυριακή 1η Μαΐου 2022

Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ).

(Ἰω. 20, 19 – 31).

«εἰρήνη ὑμῖν» (Ἰω. 20, 19).

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Μόνο τοῦτα τά λόγια μποροῦν νά ἐκφράσουν τό μεγαλεῖο καί τήν ἐμπειρία τοῦ θριάμβου πού βιώνει τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μετά τήν κένωση τοῦ Κενοῦ Μνημείου. Μέσα

στ' ἀρώματα, τά χρώματα, τό φῶς καί τήν ἐλπίδα τῆς ἀνοιξης γιορτάζουμε τό πανηγύρι τῆς ζωῆς.

Ἄν καί οἱ πόρτες τῆς καρδιᾶς καί τῆς πίστεως εἶναι κλειστές, ἔρχεται ὁ Νικητής τοῦ θανάτου νά τίς παραβιάσει μέ τήν παρουσία Του καί νά τίς ἀφανίσει μέ τή δύναμή Του. Ἔρχεται νά φωνάξει στήν ἀνθρωπότητα τό «εἰρήνη ὑμῖν». Κατέβηκε στά σκοτάδια τοῦ Ἄδου ὡς φῶς καί τά διέλυσε. Ἀνέβηκε ἀπό τό ἔρεβος τοῦ θανάτου, γιά νά σκορπίσει τήν ἀδαπάνητη ζωή τῆς Ἀνάστασης. Στέκεται μπροστά μας ὡς «Κύριος καί Θεός», ὅπως τόν ὁμολογεῖ σήμερα ὁ ἀγαπημένος Του Θωμᾶς, καί μᾶς δίνει τήν εἰρήνη Του.

Μπορεῖ τό κροτάλισμα τῶν ὄπλων τοῦ πολέμου νά συγκλονίζει τίς ψυχές μας. Μπορεῖ οἱ εἰκόνες τῶν προσφύγων, τῶν θυμάτων, τῶν καταστροφῶν, τῆς ἀπανθρωπιᾶς καί τῆς ἀδικίας νά χαρακώνουν τή σκέψη μας. Μπορεῖ ἡ αἴσθησις τῆς διασάλευσης τοῦ δικαίου, ἡ κατάλυσις τῆς κοινῆς λογικῆς, ἡ χοντροκοπιὰ τῆς

κυνικότητας νά μᾶς ἀναστατώνουν καί νά μᾶς ἐξοργίζουν. Ἐντούτοις ἔρχεται Ἐκεῖνος, πού ἀνέβηκε ἀρχοντικά στό Γολγοθᾶ καί μάτωσε ἀδιαμαρτύρητα γιά μᾶς, νά μᾶς κηρύξει τήν εἰρήνη. Νά μᾶς χαρίσει τήν εἰρήνη. Νά μᾶς καλέσει στήν εἰρήνη.

Λέγει: «εἰρήνη ὑμῖν», διότι χωρίς εἰρήνη δέν μπορούμε νά Τόν συναντήσουμε, δέν μπορούμε νά Τόν ἀγαπήσουμε, δέν μπορούμε νά Τόν ἀπολαύσουμε. Ἦταν ταραγμένοι οἱ μαθητές μέ τόσο μίσος πού γεύτηκαν. Ἦταν ταραγμένος ὁ Θωμᾶς, γιατί τοῦ ἔλειπε ὁ δάσκαλός του. Εἴμαστε ταραγμένοι κι ἐμεῖς, διότι νοσεῖ ἡ ὑπαρξή μας ἀπό τά λάθη καί τίς πτώσεις. Εἶναι ταραγμένος ὁ κόσμος, διότι κατασπαράζεται ἀπό τά συμφέροντα καί τίς σκοπιμότητες. Τόν Κύριο, ὅμως, δέν Τόν ἀγγίζει ὅλη αὐτή ἡ ταραχή. Δέν Τόν ἀγγίζει, ὄχι ἐπειδή εἶναι ἀδιάφορος ἀλλά ἐπειδή εἶναι ὁ ἀρχοντας τῆς εἰρήνης καί τῆς καταλλαγῆς. Ἐκεῖνος γαλήνεψε τήν τρικυμισμένη θάλασσα, ἠμέρεψε τούς ἀγριεμένους δαιμονισμένους,

γλύκανε τούς άπανταχοῦ πονεμένους, παρηγόρησε τούς ταραγμένους, φώτισε τούς σκοτισμένους, σήκωσε τούς παραλελυμένους, υπερασπίστηκε τούς έξευτελισμένους. Εἶναι ὁ Μόνος πού δέν δίνει τήν εἰρήνη ὡς εὐχή ἀλλά ὡς παραγγελία καί ζωή.

Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή εἰρήνη. Δέν εἶναι μία εὐχή. Δέν εἶναι μία αἴσθηση γαλήνης καί ἡρεμίας πού χάνεται μέ τό παραμικρό. Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἕνας τρόπος ζωῆς, μία ἀδιάπτωτη ἐμπειρία, ἕνα βίωμα πού παραμένει ἀμείωτο ἀνεξάρτητα ἀπό τά προβλήματα, τούς πειρασμούς καί τίς ἀναποδιές πού συναντάει ὁ ἄνθρωπος στήν πορεία του. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ πηγή τῆς ἀληθινῆς εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη χάνεται, ὅταν ἐκδιώκεται ὁ Χριστός ἀπό τίς καρδιές μας. Ὅποιος φιλοξενεῖ τόν Χριστό μέσα του εἰρηνεύει μέ τόν ἑαυτό του καί μέ τούς ἄλλους. Ὅποιος εἶναι ταραγμένος καί ἀγαπάει τίς συγκρούσεις, ἔχασε τόν Χριστό ἀπό τήν ὑπαρξή του ἢ Τόν ἔδιωξε.

Ἡ εἰρήνη, γιά τήν ὁποία τόσο πολύ ἀγωνιζόμαστε καί τήν εὐχόμαστε, δέν πρόκειται ποτέ νά βασιλέψει στόν κόσμο, ὅσο ἀφήνουμε τόν Ἰησοῦ στίς ὑποσημειώσεις τῆς καθημερινότητάς μας. Ἀκόμη καί ὁμόδοξοι λαοί καί ὁμομήτρια ἀδέλφια θά ἀλληλοσφάζονται, ὅταν ἐκδιώκουν τόν Χριστό καί βάζουν στή θέση Του τά συμφέροντα καί τούς ἐφήμερους καιροσκοπισμούς.

Ἡ πολυπόθητη εἰρήνη στόν κόσμο, στίς κοινωνίες, στίς οἰκογένειες, στίς γειτονιές, στίς ἐργασίες, στά σπίτια, στούς δεσμούς, στίς συζυγίες καί στόν ἑαυτό μας ἔρχεται μόνο μαζί μέ τόν ἀληθινό Θεάνθρωπο Χριστό. Ὅπως ὁ Θωμᾶς εἰρήνευσε, ὅταν ἄγγιξε τόν Ἰησοῦ, ἔτσι κι ἐμεῖς θά εἰρηνεύουμε, ὅταν ὄχι μόνον ἀγγίζουμε τόν Χριστό ἀλλά μεταλαμβάνουμε τό πληγωμένο καί ταυτόχρονα ἀναστημένο Σῶμα καί Αἷμα Του. Μόνο μέ τόν Χριστό συγκάτοικο τῆς ὑπαρξῆς μας θά ἀπολαμβάνουμε τήν εἰρήνη, τή γαλήνη, τήν ἡρεμία, τήν ἡσυχία

καί τήν καταλλαγή, πού εἶναι ἡ πρόγευση τῆς
αἰώνιας χαρᾶς τοῦ Παραδείσου. Ἀμήν.